

Boldog csónakázás

Miután először bombázták a városunkat, úgy féltünk a bombázástól, mint a nyulak a vadászhidényben. A bomba ugyanis nem tett különbséget jó magaviseletű és gonosz ember között. Akinek a közelében leasett, azt sirathatták a szülei, mert többé nem találták meg. A legjobb védekezési módnak az tűnt, ha kora reggel kimentünk az épületek közül s a vasúti hídtól jó másfél kilométerre belebújtunk nyakig a folyóvízbe. Mert végül is nem feltételeztük, hogy a bombázók fel akarják robbantani a Köröst. De úgy két hét múlva már arra is fölbátorodtunk, hogy csónakban sétafikáljunk a folyó felszínén és várjuk ki a delet. Mert délután a bombázók állítólag szunyókáltak vagy uzsonnáztak.

Egyik verőfényes kora őszi napon is ott csónakáztunk a Körösön, biztonságban és békességben.

A folyó közepén voltunk, szelíden és meglehetősen, amikor hirtelen vijjogni kezdtek a szirénák. De olyan csúf hangjuk volt, mintha a város minden kutyája vonítani kezdett volna egy óriási hangerősítő előtt. Erről a velőtrázó és vérfa-gyasztó muzsikáról csak az alkothat fogalmat, aki manapság üvöltő énekegyüttesek műsorára jár. Azonban a hangorkánról még az sem alkothat igazi fogalmat, mert ehhez az üvöltéshez egy boszorkánykórus is tercelt és idomított farkasok is hozzáorgonáltak.

– Te, Gyurka – kérdeztem a barátomtól –, mi lesz, ha a gé-

pek itt kapnak bennünket, vagy reánk gépfegyvereznek, vagy a nyakunkba dobnak egy zsák bombát? – Erre gondolt Gyurka is, mert a foga erősen vacogott, olyannyira, hogy máris távoli gépfegyverezésnek tűnt.

– Me-me-me – vacogta Gyurka, ami a „meneküljünk” parancs vagy jó tanács katonás rövidítése volt.

– Me-me-me – kiáltottam fogyatkozó bátorsággal – de ho-ho-hova?!

Ezzel megragadtuk az evezőket és evezni kezdtünk a part irányába, mégpedig Gyurka a bal part halmai felé, én pedig a jobb part fűzeinek irányába.

Hamarosan észrevettük, hogy annyi erőfeszítés és elszánt munka ellenére is egy helyben álltunk.

– A pa-pa-pa-partra! – kiáltottam Gyurkának.

– De me-me-me-melyikre? – válaszolta ő.

– Mindegy – feleltem. Mire újra nekifogtunk az evezésnek, de a változatosság kedvéért most én eveztem a földkupacok irányába, és ő a fűzlombok felé.

És eközben a távolban megjelentek a gépek, hét vadászgép repült kötelékben. Egy szerencsés mozdulattal hirtelen fölborítottuk a csónakot, nyakig beálltunk a vízbe és a lélekvesztőt kezdtük a bokrok és fűzfák felé taszigálni.

Ma sem értem, miképpen értünk olyan hamar az ágak alá és hogyan húzódtunk meg evezőstől a fölfordított csónak térében. Természetesen nem azért vettük magunkra a csónakot, hogy ne lássanak bennünket a levegőből, hanem, hogy mi ne lássuk a közeledő gépeket. Mint mondják, a strucc a veszedelem elől a homokba dugja a fejét, mi viszont a fölfordított csónak alá dugtuk a fejünket. Közben azonban reszkettünk az ég morajlásában, mert a gépek alacsonyan szálltak a fejünk, illetve a csónakunk fölött.

– Nem lő-lő-lőnek – bizakodott Gyurka. Erre elfogott a keserűség.

– Még lő-lő-lőhetnek – válaszoltam –, különösen, ha po-po-pofázol.

Elképzelhetetlenül sokáig bőgték a motorok és közel voltunk hozzá, hogy mi is bőgjünk.

De egyszerre csak halkulni kezdett a dübörgés és Gyurkának kezdett megjönni a hangja.

– Nagyon nagy baj, baj, rettentő tragédia.

Azt hittem, hogy a barátom mégis kapott egy golyót a hátsó részébe.

– Majd kiszedjük – vigasztaltam. – Ha más nem, kiszedi valamelyik orvos.

Erre egészen elkeseredett.

– Nem hiszem, hogy megtalálná. Mert elúszott.

Rosszat sejtettem. Talán a barátom füle úszott el. Vagy a püspökfalatja.

– Hát mid úszott el tulajdonképpen?

Mire ő majdnem sírva azt felelte, hogy az evezője. És azt nem leli meg a doktor sem.

Hirtelen arra gondoltam, hogy megpofozom, amiért közvetlenül a megmenekülésünk után az evezőt siratja.

Mérgesen fölfordítottam a csónakot. Az evezője ott volt fönnakadva egy fűzfaágon. Szó nélkül visszaültünk a csónakba. Gyurka lelkesen evezett, én pedig mérgesen hallgattam.

A barátom egészen megnyugodott és a folyó közepén békítően megjegyezte:

– Mit szólsz hozzá? Ugye, milyen jól csónakáztunk?

